

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาหัวข้อเรื่องการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ผู้ศึกษาได้รวบรวมแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษา ดังนี้

ส่วนที่ 1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับหลัก 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

ส่วนที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับหลัก 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

Stephen R. Covey เสนอหลักการ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง (The 7 Habits of Highly Effective People) ครั้งแรกในปีค.ศ. 1989 และได้นำเสนอฉบับใหม่ (New Edition) ในปีค.ศ. 2004 โดยมีเนื้อหากล่าวถึงการสร้างคุณลักษณะซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานของความสำเร็จในชีวิต ซึ่งเมื่อนำหลักการเหล่านี้มาปฏิบัติจนกลายเป็นอุปนิสัยพื้นฐานของตนเองแล้ว จะนำไปสู่ความสำเร็จและความสุขที่แท้จริง

พฤติกรรมของคนเกิดจากอุปนิสัยต่าง ๆ ในตัวเรา ความคิดจะส่งผลให้เกิดการปฏิบัติ และเมื่อปฏิบัติเป็นประจำก็จะกลายเป็นอุปนิสัย เมื่อมีอุปนิสัยก็จะกลายเป็นคุณลักษณะ และจะกลายเป็นวิถีชีวิตในที่สุด

อุปนิสัย หมายถึง การผสมผสานระหว่าง ความรู้ ทักษะและความปรารถนา โดยความรู้เป็นกรอบความคิดที่ได้จากทฤษฎีเป็นแนวทางให้ทราบว่าต้องทำอะไร และทำไปทำไม ทักษะเป็นความรู้ที่ทำให้ทราบว่าต้องทำอย่างไร และความปรารถนาเป็นแรงกระตุ้น เป็นความคิดที่ว่าต้องการทำอะไร เมื่อผสานทั้งสามอย่างเข้าด้วยกันจะทำให้กลายเป็นอุปนิสัย

Covey (2004) กล่าวว่า อุปนิสัย 7 ประการไม่ใช่สูตรสำเร็จที่จะทำโดยแยกออกจากกันได้ แต่การเปลี่ยนกรอบความคิดจะนำไปสู่การเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรมไปในทางที่ถูกต้อง การเจริญเติบโตที่สอดคล้องกับกฎธรรมชาติ คือการใช้หลักการ “จากภายในออกสู่ภายนอก” โดยเริ่มต้นที่ตัวเอง เริ่มกันที่กรอบความคิด คุณลักษณะและมูลเหตุจูงใจของเรา อุปนิสัยทั้งเจ็ดนี้จะมีบทบาทเพิ่มขึ้นอย่างค่อยเป็นค่อยไปและรวมเข้ากันเป็นหนึ่งเดียว ทำให้อุปนิสัยส่วนตัวของแต่ละ

คนมีประสิทธิผลและนำเราก้าวไปข้างหน้า จากการที่พึ่งพาคนอื่นไปเป็นพึ่งพาตัวเองและนำไปสู่ การพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน กล่าวคือ ใน 3 อุปนิสัยแรกเป็นอุปนิสัยที่ทำให้เราชนะตนเอง เกิด ความมั่นใจในตนเอง รู้จักรธรรมชาติของตนเอง รู้จักคุณค่าที่มีอยู่ในตนเองและความเป็นเอกลักษณ์ ของตนเอง เป็นการเริ่มต้นจากตนเอง คือ เปลี่ยนจากคนที่ต้องพึ่งพาผู้อื่น ไปเป็นคนที่ต้องพึ่งพา ตนเองหรือ “ชนะใจตนเอง” เมื่อพึ่งพาตนเองได้ถือว่ามีพื้นฐานสำหรับการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ได้ ก็จะก้าวไปสู่การ “ชนะใจผู้อื่น” ใน 3 อุปนิสัยต่อมาซึ่งเป็นอุปนิสัยที่ทำให้เราชนะใจคนทั่วไป ด้วยการทำงานเป็นทีมและสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนอุปนิสัยที่ 7 จะเป็นการกระตุ้นให้ อุปนิสัยทั้งหกอยู่ในตัวเราเสมอ ทำให้เป็นคนพึ่งพาตนเองได้อย่างแท้จริงและยังสามารถให้ผู้อื่น พึ่งพาได้อีกด้วย

อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน (Be Proactive)

การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อนนี้เป็นอุปนิสัยพื้นฐานของผู้มีประสิทธิผลยิ่งซึ่งมีความหมายมาก เกินกว่าการกระทำในเชิงรุก ต้องเป็นผู้มีความคิดก้าวหน้า มีความรับผิดชอบต่อชีวิตของตนเอง เป็น ผู้กำหนดชีวิตของตนโดยพิจารณาทุกสถานการณ์ไว้ก่อน และพฤติกรรมที่แสดงออกเป็นผลจากการ ตัดสินใจเลือกอย่างมีสติ อยู่บนรากฐานของค่านิยมในใจ มิใช่ผลจากเงื่อนไขที่อยู่บนรากฐานของ อารมณ์ความรู้สึก ไม่มีการป้ายความผิดไปยังสภาวะการณ์ การตอบสนองต่อสิ่งเร้าของคนทำงานเชิง รุกไม่ว่าจะโดยจิตสำนึกหรือจิตใต้สำนึกจะเป็นการตอบสนองด้วยทางเลือกที่อยู่บนรากฐานของ ค่านิยม และค่านิยมในใจจะเป็นตัวขับเคลื่อนหรือกำกับให้ผลิตผลงานชั้นดีมีคุณภาพ

อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ (Begin with the End in Mind)

การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจเป็นการเริ่มต้นด้วยความเข้าใจตนเองอย่างชัดเจนว่า ต้องการ จะเดินทางไปยังจุดใด ทราบจุดหมายที่ต้องการจะไปให้ถึง เพื่อกำหนดทิศทางชีวิตและก้าวไปทีละ ก้าว มุ่งหน้าไปยังจุดหมายนั้นในทางที่ถูกต้อง วิธีที่ทรงประสิทธิภาพที่สุดในการเริ่มต้นด้วยจุดหมาย ในใจ คือ การเขียนคำปณิธานส่วนบุคคล หากคำปณิธานส่วนบุคคลนี้อยู่บนรากฐานหลักการที่ ถูกต้องจะกลายเป็นมาตรฐานสำหรับบุคคลนั้น และเป็นเข็มชี้ทิศทางชีวิต การเขียนปณิธานส่วน บุคคลนั้นจะต้องเริ่มที่จุดศูนย์กลาง ซึ่งจุดศูนย์กลางนี้จะเป็นแหล่งกำเนิดของความมั่นคงในจิตใจ ซึ่งเป็นตัวแทนสำนึกของคุณค่าในตัว การชี้แนะเป็นกรอบอ้างอิงในใจที่จะช่วยควบคุมการตัดสินใจ และการกระทำ ปัญญาเป็นมุมมองที่มีต่อชีวิต และพลังอำนาจซึ่งเป็นแรงขับเคลื่อนการทำงานให้ สำเร็จ หากองค์ประกอบทั้งสี่ครบถ้วน สอดคล้องกลมกลืนกันจะก่อเกิดบุคลิกภาพสว่างาม คุณลักษณะได้สมดุลและงดงามเปี่ยมด้วยบุรณภาพ

อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ (Put First Things First)

การทำตามลำดับความสำคัญเป็นผลสำเร็จที่จับต้องได้ของอุปนิสัยที่ 1 และอุปนิสัยที่ 2 ซึ่งถือว่ามีความสำคัญและจำเป็นที่จะต้องมาก่อนมาถึงอุปนิสัยที่ 3 นี้ ซึ่งเป็นการบริหารจัดการตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการทำตามลำดับความสำคัญ จัดระเบียบและปฏิบัติการโดยคำนึงถึงลำดับความสำคัญ ด้วยการทำในสิ่งที่สำคัญที่สุดก่อน การบริหารเวลาที่จะก่อให้เกิดประสิทธิผลมากที่สุดคือการทำตามลำดับความสำคัญ และการจัดระเบียบวินัย เพื่อให้สามารถดำเนินการตามความสำคัญและทำสิ่งต่าง ๆ ให้สำเร็จ ด้วยการจัดการกับตัวเอง และพยายามรักษาความสมดุลของผลลัพธ์ กับความสามารถในการทำการบริหารเวลาที่จะก่อให้เกิดประสิทธิผลสูงสุด โดยการให้ความสนใจและทำเรื่องที่มีความสำคัญก่อนมากกว่าเรื่องเร่งด่วนเสมอ ทำให้สามารถควบคุมตนเองได้ และมีความสมดุลในชีวิต

อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ (Think Win/Win)

ชนะ/ชนะ เป็นกรอบแห่งความคิดที่แสวงหาผลประโยชน์ร่วมกันในทุกความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ซึ่งเป็นข้อตกลงหรือหนทางแก้ปัญหาที่จะได้รับประโยชน์และความพึงพอใจกันทั้งสองฝ่าย มองชีวิตว่าเป็นการร่วมมือกัน ไม่ใช่การแข่งขัน เชื่อว่ามีทุกอย่างเหลือเฟือสำหรับทุกคน ความสำเร็จของบุคคลหนึ่งไม่ได้กีดกันความสำเร็จของผู้อื่น หลักการชนะ/ชนะเป็นอุปนิสัยของภาวะผู้นำระหว่างบุคคลที่ต้องอาศัยวิสัยทัศน์ การริเริ่มเชิงรุกและความมั่นคง การชี้แนะ ปัญญาและพลังอำนาจที่มาจากภาวะผู้นำส่วนบุคคลที่ยึดหลักการการเป็นจุดศูนย์กลาง และแนวคิดชนะ/ชนะนี้ ก่อกำเนิดมาจากคุณลักษณะแห่งบุรณภาพ วุฒิภาวะ และกรอบของจิตใจเหลือเฟือ

อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่น ก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา (Seek First to Understand, Then to be Understood)

เข้าใจผู้อื่น ก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเราเป็นอุปนิสัยในการสื่อสารระหว่างบุคคล การเข้าใจผู้อื่นก่อน ถือเป็น การเปลี่ยนกรอบความคิดครั้งใหญ่ เพราะโดยปกติแล้วคนส่วนใหญ่อยากให้ผู้อื่นมาเข้าใจตนเองก่อนการรับฟังผู้อื่นด้วยความเข้าใจ ไม่ได้หมายความว่าแค่การรับฟังด้วยความใส่ใจหรือเห็นใจ แต่เป็นการรับฟังที่มีเจตนาทำความเข้าใจผู้พูด การพาตัวเข้าไปอยู่ในกรอบอ้างอิงของผู้พูดและมองผ่านกรอบนั้นออกมาเพื่อเข้าใจกรอบความคิดในใจของเขาและร่วมรับรู้ความรู้สึกของเขา เมื่อเราเข้าใจคนอื่นได้อย่างลึกซึ้งกว่าเดิม จะทำให้มองเห็นคุณค่าในตัวเขามากขึ้น ช่วยให้ระดับความสัมพันธ์และความไว้วางใจเพิ่มขึ้นและช่วยให้ผู้อื่นพร้อมจะเข้าใจเรา เมื่อเกิดความเข้าใจกันและกันอย่างถ่องแท้ ก็เปรียบเหมือนเปิดประตูสู่ดินแดนความคิดสร้างสรรค์และทางเลือกสายที่สาม ความแตกต่างระหว่างเราไม่ถือเป็นอุปสรรคกีดกันในการสื่อสารและการร่วมมือกัน

สร้างความเจริญก้าวหน้าอีกต่อไป แต่ในทางตรงข้ามความแตกต่างนั้นจะเป็นบันไดก้าวแรกไปสู่การผนึกพลังประสานความต่าง

อุปนิสัยที่ 6 ผนึกพลังประสานความต่าง (Synergize)

การผนึกพลังประสานความต่างเป็นการนำเอาคุณสมบัติเฉพาะของมนุษย์ทั้งสี่ คือ ร่างกาย จิตวิญญาณ สติปัญญา และความรู้สึกที่มีต่อสังคม มารวมกับแรงจูงใจชนะ/ชนะ ทักษะการสื่อสาร การรับฟังอย่างเข้าใจ ผนึกรวมกันพุ่งไปเจาะปัญหาและปลดปล่อยอำนาจสูงสุดที่มีอยู่ มุ่งหน้าไปเพื่อให้เป้าหมายที่อยู่ในใจนั้นบรรลุผล โดยที่แก่นสำคัญของการผนึกพลังประสานความต่าง คือการมองเห็นค่าความแตกต่าง ทั้งความแตกต่างเชิงความคิด เชิงอารมณ์และเชิงจิต การเห็นคุณค่าความแตกต่างจะบวกเพิ่มความรู้ บวกเพิ่มความเข้าใจ ให้มองเห็นโลกได้กว้างมากขึ้น หากเราใช้เพียงประสบการณ์ของตัวเอง เราจะทำงานโดยไม่มีข้อมูลเพียงพอ การผนึกพลังประสานความต่างถือเป็นหลักการที่ถูกต้องและมีประสิทธิผลในการพึ่งพาซึ่งกันและกัน การทำงานเป็นทีม และพัฒนาเอกภาพและความคิดสร้างสรรค์ร่วมกับผู้อื่น

อุปนิสัยที่ 7 ลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ (Sharpen the Saw)

การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอเป็นการกระตุ้นหรือปรับปรุงตนเองตลอดเวลา เพื่อให้จัดการชีวิตได้ดีขึ้นเป็นคนที่พึ่งพาตนเองได้อย่างแท้จริงและพร้อมช่วยเหลือผู้อื่นด้วย โดยการปรับตัวใหม่ และสร้างความเข้มแข็งให้กับองค์ประกอบหลักของชีวิต ไม่ว่าจะเป็นมิติทางกายภาพที่เกี่ยวข้องถึงการดูแลรักษาร่างกาย กินอาหารที่มีประโยชน์ พักผ่อนให้เพียงพอและออกกำลังกายเป็นประจำ มิติแห่งจิตวิญญาณเป็นการผูกมัดให้ปฏิบัติตามระบบค่านิยม ปฏิบัติตามสัญญา ศึกษาและทำสมาธิ มิติแห่งสติปัญญาเป็นการอ่าน วาดภาพในใจ วางแผน เขียนและมิติเชิงสังคม/อารมณ์เป็นการให้บริการ ร่วมรับรู้ความรู้สึก ผนึกพลังประสานความต่างและความมั่นคงในใจ ซึ่งต้องมีการฝึกฝนมิติทั้งสี่เป็นประจำและต่อเนื่อง

7 อุปนิสัย พัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง (แพรวภัทร ยอดแก้ว, 2552) อุปนิสัยเป็นปัจจัยสำคัญต่อชีวิต และเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลาจนเกือบไม่รู้ตัว แต่สามารถสร้างอุปนิสัยที่มีประสิทธิผลให้เกิดขึ้นกับตัวเราได้ โดยอุปนิสัยที่ดี ต้องเริ่มจากการปรับมุมมอง หรือ การมีกรอบความคิดต่อสิ่งต่าง ๆ ได้ อย่างถูกต้องก่อน เพราะแต่ละคนจะมีกรอบความคิดเดิมที่ไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ เช่น การเลี้ยงดู, ประสบการณ์, ทักษะคิด, ค่านิยม หรือสภาพแวดล้อม ซึ่งหากมีกรอบความคิดที่ผิดไปแล้ว เราก็จะตีความหรือดำเนินชีวิตไม่ถูกต้องไปทั้งหมด เปรียบเสมือนการมีแผนที่ที่ผิดก็จะนำทางไปสู่ความล้มเหลว ดังนั้น ต้องมั่นใจว่ามีกรอบความคิดที่ดี ที่ถูกต้อง ไม่มีอคติต่อสิ่งใด

โดยเน้นความคิดที่สอดคล้องกับธรรมชาติ การอยู่ร่วมกันของมนุษย์ เช่น การมีคุณธรรม จริยธรรม, ซื่อสัตย์, จิตใจบริการ เป็นต้น

กรอบในการมองโลก (Paradigm) หรือนิสัยของคนเรานั้น ส่วนใหญ่จะถูกปลูกฝังมาจากการสั่งสอนของคนรอบข้าง การใช้ชีวิตในสังคม และจากการเรียนรู้ด้วยตัวเอง จึงควรหมั่นทบทวนแนวความคิด มุมมอง และคติธรรมในใจที่เคยยึดถือตลอดมาว่า สิ่งเหล่านั้นถูกต้องแล้วจริงหรือ เพราะแต่ละคนย่อมมีมุมมองที่ต่างกันขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ในการมองและการตีความ โดยให้พิจารณาตามความเป็นจริง สิ่งไหนคิดผิดให้คิดใหม่ แก้ไขที่ต้นเหตุ เมื่อเข้าใจตนเองก็จะเข้าใจผู้อื่นได้ โดยจะสามารถ "เปลี่ยนกรอบความคิด" (Paradigms Shift) นี้ได้ เมื่อเข้าใจความหมายของ Paradigms ได้ดีขึ้น และเริ่มเปรียบเทียบกับข้อเท็จจริงและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น จะทำให้มีโลกทัศน์ที่กว้างไกลกว่าเดิม

ในธรรมชาติ ทุกชีวิตเริ่มต้นด้วยการเป็นทารก ต้องพึ่งพาอาศัยผู้อื่นตลอดเวลา (Dependence) เมื่อโตขึ้นก็เริ่มพึ่งพาตนเอง (Independence) มากขึ้นทั้งทางร่างกายและจิตใจ จนกระทั่งสามารถดูแลตนเองได้และพัฒนาจนถึงขั้นมีความคิด และความเชื่อมั่นเป็นของตนเอง เมื่อเริ่มเป็นผู้ใหญ่จะตระหนักถึงการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน (Interdependence) โดยจะเกิดขึ้นได้ เฉพาะกับคนที่พึ่งพาตนเองได้แล้วเท่านั้น ด้วยเหตุนี้ อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน, อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ และอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ จึงเกี่ยวข้องกับการเอาชนะใจตนเอง คือ เปลี่ยนจากคนที่ต้องพึ่งพาผู้อื่นไปเป็นคนที่พึ่งพาตนเองหรือ “ชนะใจตนเอง” เมื่อพึ่งพาตนเองได้ถือว่ามีพื้นฐานสำหรับการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันได้ ก็จะสามารก้าวไปสู่การ “ชนะใจผู้อื่น” ด้วยการทำงานเป็นทีม และสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพในอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ, อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己เข้าใจเรา และอุปนิสัยที่ 6 ผนึกพลังประสานความต่าง สำหรับอุปนิสัยที่ 7 ลับเหลี่ยมให้คมอยู่เสมอ เป็นอุปนิสัยที่ต้องหมั่นทบทวนอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งเมื่อมีกรอบความคิดที่ดีแล้ว ก็จะสามารถพัฒนาอุปนิสัยที่ดี 7 ประการ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

ทั้ง 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ดังที่ได้กล่าวมานั้น เป็นหลักการที่มีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ปฏิบัติในการปรับเปลี่ยน และพัฒนาอุปนิสัยใดก็ตามในชีวิตประจำวัน เพื่อให้เกิดความสำเร็จในการทำงาน และการดำเนินชีวิตโดยพัฒนาให้เกิดอุปนิสัยเพื่อชนะใจตนเอง ชนะใจผู้อื่น และมีการปรับปรุงตนเองอยู่ตลอดเวลาจนเป็นนิสัยที่ติดตัว การปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ จะนำไปสู่ความสำเร็จในการทำงาน และการดำเนินชีวิตอย่างยั่งยืน และมั่นคง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ฉันทวรางค์ ประหยัดผล (2549) ได้ศึกษาเรื่องอุปนิสัย 7 ประการของผู้มีประสิทธิผลสูงของอาจารย์แนะแนวผู้ให้คำปรึกษาที่มีความสำเร็จในงานแตกต่างกัน โดยเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามจากอาจารย์แนะแนวผู้ให้คำปรึกษาในโรงเรียนรัฐบาล ในเขต 8 จังหวัดภาคเหนือ จำนวน 139 คน แล้วนำมาวิเคราะห์ทางสถิติด้วยค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อศึกษา และเปรียบเทียบอุปนิสัย 7 ประการของอาจารย์แนะแนวผู้ให้คำปรึกษาที่มีความสำเร็จในงานแตกต่างกัน พบว่า อาจารย์แนะแนวผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี ซึ่งอาจารย์แนะแนวผู้ให้คำปรึกษาที่มีความสำเร็จในงานแตกต่างกันมี 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยกลุ่มตัวอย่างอาจารย์แนะแนวผู้ให้คำปรึกษาที่มีความสำเร็จในงานต่ำ มีระดับอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ และอุปนิสัยที่ 1 การเป็นผู้มีความคิดก้าวหน้า อยู่ในระดับสูง มีอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ อุปนิสัยที่ 6 การประสานพลัง และอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา อยู่ในระดับปานกลาง สำหรับอาจารย์แนะแนวผู้ให้คำปรึกษาที่มีความสำเร็จในงานสูงมีระดับอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ อยู่ในระดับสูงที่สุด อุปนิสัยที่ 1 การเป็นผู้มีความคิดก้าวหน้า อยู่ในระดับสูง ส่วนอุปนิสัยที่ 6 การประสานพลัง และอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างอาจารย์แนะแนวผู้ให้คำปรึกษาทั้งหมด มีระดับอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ อยู่ในระดับสูงที่สุด มีอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ และอุปนิสัยที่ 1 การเป็นผู้มีความคิดก้าวหน้า อยู่ในระดับสูง และมีอุปนิสัยที่ 6 การประสานพลัง และอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา อยู่ในระดับปานกลาง

พรศิริ พิพัฒน์พานิช (2550) ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ของลักษณะนิสัย 7 ประการของบุคคลที่มีประสิทธิผลในการทำงานตามหลักแนวคิดของโควี ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงต่อรูปแบบความคิดสร้างสรรค์ตามทฤษฎีของ ไมเคิล เจ เคอร์ตัน ของพยาบาลประจำการ โรงพยาบาลรามาริบัติ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามที่สมบูรณ์จากพยาบาลประจำการที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วย สังกัดภาควิชาพยาบาลศาสตร์ โรงพยาบาลรามาริบัติ จำนวน 284 คน แล้วนำมาวิเคราะห์ทางสถิติด้วยค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะนิสัย 7 ประการ และภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงต่อรูปแบบความคิดสร้างสรรค์ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์

สหสัมพันธ์เพียร์สัน พบว่า พยาบาลผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 24 – 27 ปี มีลักษณะนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ ลักษณะนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ และลักษณะนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมออยู่ในระดับสูง ส่วนลักษณะนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน ลักษณะนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ ลักษณะนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己อื่นเข้าใจเรา และลักษณะนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่างอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งลักษณะนิสัยทั้งหมด ยกเว้นลักษณะนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己อื่นเข้าใจเรา ล้วนมีความสัมพันธ์กับรูปแบบความคิดสร้างสรรค์ทั้งในแบบของการปรับตัว และการสร้างใหม่ทั้งสิ้น

จิรัชยา จงประเสริฐ (2551) ได้ศึกษาเรื่องการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้ทฤษฎีอุปนิสัย 7 ประการพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามจากนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในหลักสูตรบัณฑิตศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 493 คน แล้วนำมาวิเคราะห์ทางสถิติด้วยค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย วิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ และวิเคราะห์ความแปรปรวนหลายตัวแปร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 20 – 30 ปี มีความคิดเห็นโดยเฉลี่ยต่อทั้ง 9 องค์ประกอบ ได้แก่ อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ อุปนิสัยที่ 7 ลับเลื่อยให้คม อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ พื้นฐานอุปนิสัยในด้านพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己อื่นเข้าใจเรา พื้นฐานอุปนิสัยในด้านความสมดุลของการดำเนินชีวิตมีค่าเฉลี่ยเท่ากับอุปนิสัยที่ 1 ต้องเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน อุปนิสัยที่ 6 ประสานพลัง และอุปนิสัยที่ 3 ทำตามลำดับความสำคัญ อยู่ในระดับเห็นด้วย หมายถึงในระดับมาก ตามลำดับ โดยประเภทของหลักสูตรที่นักศึกษาลงทะเบียนมีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อระดับความคิดเห็นที่มีต่อองค์ประกอบด้านความสมดุลของการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 ต้องเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน อุปนิสัยที่ 3 ทำตามลำดับความสำคัญ อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己อื่นเข้าใจเรา อุปนิสัยที่ 6 ประสานพลัง และอุปนิสัยที่ 7 ลับเลื่อยให้คม

ธิต์ชนนญ์ เกียรติไชยากร (2554) ได้ศึกษาเรื่องการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามจากนักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 241 คน โดยใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างแบบไม่ใช้ความน่าจะเป็นในการสุ่มเลือกตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) โดยกระจายตามสัดส่วนของประชากรในแต่ละชั้นปี แล้วนำมาวิเคราะห์ทางสถิติด้วยค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม การวิเคราะห์แบบจำแนกทางเดียว การวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ และการวิเคราะห์กลุ่ม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 22 – 23 ปี มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยพื้นฐาน 2 อุปนิสัยใน

ระดับมาก ได้แก่ อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ และอุปนิสัยแสดงความสมดุลในชีวิต เท่ากับ 4.55 และ 4.52 ตามลำดับ โดยมีค่าเฉลี่ยเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งส่วนใหญ่ในระดับมาก ได้แก่ อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะมีค่าเฉลี่ยเท่ากับอุปนิสัยที่ 7 ลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ เท่ากับ 4.63 อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา เท่ากับ 4.58 และอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับอุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสานความต่าง เท่ากับ 4.39 ส่วนค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ อยู่ในระดับค่อนข้างมาก เท่ากับ 4.14 ซึ่งเมื่อคิดเป็นกลุ่มอุปนิสัยแล้ว พบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 ภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง เท่ากับ 4.49 และกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว เท่ากับ 4.46 ปัจจัยคุณลักษณะที่มีอิทธิพลต่อระดับอุปนิสัย ได้แก่ เพศ ลำดับในครอบครัว จำนวนเพื่อนสนิท ประวัติการทำงานพิเศษ/รายได้เสริม และประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับหลัก 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง โดยเพศชายมีค่าเฉลี่ยกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว และภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งมากกว่าเพศหญิง บุตรคนเดียวมีค่าเฉลี่ยภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งมากกว่าบุตรคนโต และมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต และภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งมากกว่าบุตรคนสุดท้อง บุตรคนกลางมีค่าเฉลี่ยกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งมากกว่าบุตรคนโต และคนสุดท้อง ผู้ที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิท 8 คนขึ้นไปมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์มากกว่าผู้ที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิท 0-3 คน ผู้ที่มีประวัติการทำงานพิเศษ/รายได้เสริมมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์มากกว่าผู้ที่ไม่ได้เสริม และผู้ที่มีประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับหลักเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยที่ 3 อุปนิสัยที่ 4 อุปนิสัยที่ 6 และภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งมากกว่าผู้ที่ไม่ได้เสริมประสบการณ์ฯ ทั้งนี้ อุปนิสัยส่วนมากมีความสัมพันธ์กันแบบเชิงบวกในระดับปานกลาง ยกเว้นอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับต่ำกับอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ และอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ ส่วนอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรามีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับต่ำกับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต และอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ และอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ